

MEB ÖRGÜN EĞİTİM İSTATİSTİKLERİ 2025-2026

Erken Çocukluk Eğitiminin Güncel Durumu

Milli Eğitim Bakanlığı 2025-2026 Örgün Eğitim İstatistiklerinin erken çocukluk eğitimi açısından değerlendirilmesi ve politika önerileri

Öne Çıkan Bulgular

- 1 5 yaştaki okullaşma oranı üç yıldır geriliyor.**
5 yaştaki net okullaşma oranı 2022-23'teki %87,17'den bu yıl %84,14'e düştü. Yani, 5 yaştaki çağ nüfusunda her 100 çocuktan 16'sı erken çocukluk eğitiminden yararlanamıyor.
- 2 3 ve 4 yaşta kısmi bir toparlanma var, ancak erişim hâlâ çok düşük.**
3 yaştaki net okullaşma oranı %16, 4 yaştaki net okullaşma oranı ise %40 düzeyinde. Önceki yıla göre artış olsa da bu oranlar hâlâ 2023-24 eğitim öğretim yılındaki düzeyin (3 yaşta %17, 4 yaşta %43) gerisinde ve 3-4 yaş grubundaki çocukların büyük bir kısmı erken çocukluk eğitimine erişemiyor.
- 3 Sosyoekonomik koşullar, çocukların okul öncesi eğitime erişimini doğrudan etkiliyor.**
3 yaş grubunda İstanbul'da yaşayan çocukların net okullaşma oranı %20, Edirne'de yaşayan çocukların net okullaşma oranı %29 düzeyindeyken bu oran Şanlıurfa ve Mardin'de %5'e kadar düşüyor.
- 4 Özel kurum sayısı artıyor, ancak bu kurumlarda eğitim alan öğrenci sayısı azalıyor.**
Okul öncesinde özel kurum sayısı 7.271'den 7.657'ye çıkarak %5,3 artarken, özel kurumlardaki öğrenci sayısının 327.735'ten 325.990'a indiği görülüyor. Özel kurumlar, okul öncesi eğitimi veren tüm kurumların %41,1'ini oluşturuyor, ancak çocukların yalnızca %18,7'si bu kurumlarda eğitim alıyor.
- 5 Devlet kurumlarında derslik başına düşen çocuk sayısı özel kurumların 2,5 katı.**
Okul öncesinde resmi kurumlarda derslik başına yaklaşık 21 çocuk (68.835 derslikte 1.413.733 öğrenci) bulunurken özel kurumlarda bu oran 8'e kadar (39.167 derslikte 325.990 öğrenci) düşüyor.

Bir Bakışta Göstergeler

Aşağıdaki tablo, okul öncesi eğitime ilişkin temel göstergeleri 2024-25 ve 2025-26 eğitim öğretim yılları için karşılaştırmalı olarak sunuyor. Okullaşma oranları, kurum ve öğrenci sayıları ile kapasiteye dair bu göstergeler, raporun ilerleyen bölümlerinde ayrıntılı olarak ele alınıyor.

GÖSTERGE	2025-26	2024-25
NET OKULLAŞMA ORANLARI		
3 yaş	%16,25 ▲	%15,05
4 yaş	%40,20 ▲	%37,76
5 yaş	%84,14 ▼	%84,26
KURUM VE ÖĞRENCİ SAYILARI		
Okul öncesi toplam kurum sayısı	18.636 ▲	17.640
Okul öncesi öğrenci sayısı	1.739.723 ▼	1.741.314
Özel kurumlardaki öğrenci payı	%18,7 ▼	%18,8
Devlet kurumlarında derslik başına düşen öğrenci sayısı	21 ▼	23
Özel kurumlarda derslik başına düşen öğrenci sayısı	8 ▼	9
KAPASİTE		
Öğretmen	79.598 ▼	81.263
Derslik	69.754 ▲	63.318

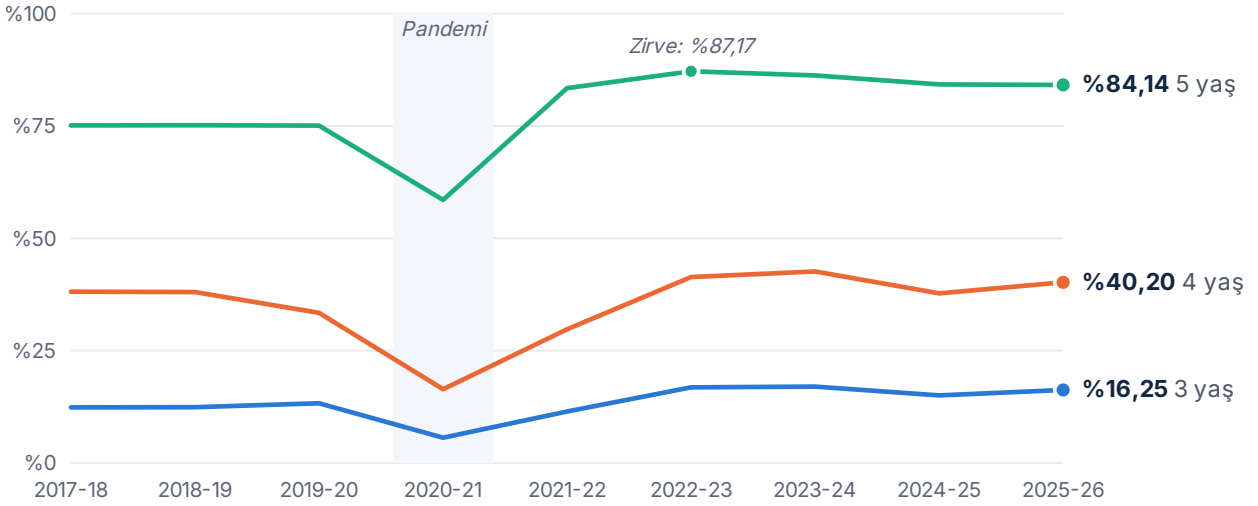
▲▼ Önceki yıla göre artış ya da azalma durumunu ifade eder.

Erişim: Çocukların ne kadarı okul öncesi eğitime ulaşabiliyor?

Okul öncesi eğitim Türkiye'de zorunlu olmadığı için çocukların ne kadarının bu eğitime erişebildiğini en iyi okullaşma oranları gösteriyor. Aşağıdaki grafik, 3, 4 ve 5 yaştaki net okullaşma oranlarının son dokuz yıldaki seyrini gösteriyor.

5 yaştaki okullaşma üç yıldır düşüyor; 3 ve 4 yaşta erişim hâlâ çok düşük

Yaşa göre net okullaşma oranı (%), 2017-18 – 2025-26

Kaynak: MEB, Örgün Eğitim İstatistikleri 2025/'26, Tablo 1.1.c

- **5 yaş:** 5 yaştaki net okullaşma oranı son 3 yıldır düzenli olarak azalma eğilimi gösteriyor. 2023'te %87,17 iken 2024'te %86,24'e, 2025'te %84,26'ya ve bu yıl da **%84,14**'e geriledi. Bu oranlar, 5 yaş grubunda ülkemizdeki **her 100 çocuktan 16'sinin okul öncesi eğitimden yararlanamadığına** işaret ediyor.
- **3 ve 4 yaş:** Benzer bir azalma geçen yıl 3 ve 4 yaş için de geçerliydi. 2024 yılında %17 olan 3 yaştaki net okullaşma oranı 2025 yılında %15,05'e kadar gerilemişti. Bu yıl da yeniden %16,25'e yükseldiği görülüyor. 4 yaştaki net okullaşma oranı da son 2 yıl içerisinde %42,63'ten %37,76'ya kadar yaklaşık 5 puan azalmışken bu yıl yeniden %40,20'ye çıktığı görülüyor. Yani, **3 yaştaki her 10 çocuktan yalnızca 2'si; 4 yaştaki her 10 çocuktan da yalnızca 4'ü** okul öncesi eğitim alabiliyor.

4 YAŞ

Her 10 çocuktan 4'ü okul öncesi eğitim alabiliyor.

3 YAŞ

Her 10 çocuktan 2'si okul öncesi eğitim alabiliyor.

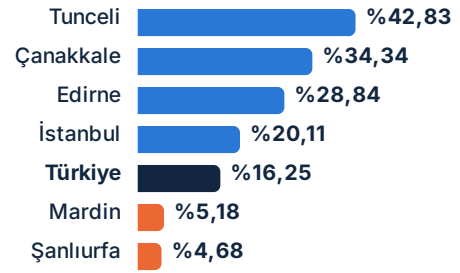
Eşitlik: Hangi çocuklar dışarıda kalıyor?

Okul öncesi eğitime erişim, çocukların yaşadığı bölgeye ve ile göre belirgin biçimde farklılaşıyor. Bu bölümde bölgesel ve il düzeyindeki farklar, kapasite sorunları, cinsiyet ve özel kurumlara ilişkin veriler ele alınıyor.

- **Bölge:** Erken çocukluk dönemindeki okullaşma oranlarında önemli bölgesel farklılıklar gözlemleniyor. 3-5 yaş grubunda net okullaşma oranı Batı Marmara'da %58,32 iken Güneydoğu Anadolu bölgesinde %39,84'e kadar düşüyor.
- **İl:** Benzer biçimde, iller özelinde de dikkate değer farklılıklar olduğu anlaşılabilir. 3-5 yaş grubundaki net okullaşma oranları Edirne'de %62'ye, Çanakkale'de %65'e kadar çıkarken Şanlıurfa, Mardin ve Batman gibi illerde %38-40 dolaylarına gerilediği görülüyor. Bu illerde özellikle de 3 yaş grubundaki çocukların yalnızca %5'inin erken çocukluk eğitimi alabildiği görülüyor.
- **Büyükşehirlerde 5 yaş sorunu:** Okul öncesi eğitimin zorunlu olmaması, 5 yaş grubu çocukların eğitime erişiminde de hâlâ sorunlar yaşandığına işaret ediyor. 5 yaş okul öncesi net okullaşma oranında en düşük bölge İstanbul (%76,63); onu Batı Anadolu (%80,14) izliyor. Yani 3-4 yaştaki açık Güneydoğu'da, 5 yaştaki açık büyükşehirlerde yoğunlaşıyor.
- **Kapasite baskısı:** Okullaşmanın en düşük olduğu illerin, aynı zamanda şubelerin en kalabalık olduğu iller de olduğu görülüyor. Örneğin, okul öncesi eğitimde şube başına düşen öğrenci sayısında Türkiye ortalaması 15,6 iken bu oran Şanlıurfa ve Gaziantep gibi illerde 18'in üzerine çıkıyor.

3 yaşta okullaşma: iller arasında 9 kata varan fark

3 yaş net okullaşma oranı, seçilmiş iller (%), 2025-26

Kaynak: MEB, Örgün Eğitim İstatistikleri 2025/'26, Tablo 1.3.a

Özel kurumların oranı, bu kurumlarda eğitim alan öğrenci oranıyla uyumuyor

Resmi ve özel kurumların payı (%), 2025-26

21

Devlet kurumlarında derslik başına çocuk

8

Özel kurumlarda derslik başına çocuk

Kaynak: MEB, 2025/'26, Tablo 1.16.b ve 2.1'den hesaplanmıştır

- **Cinsiyet:** 3, 4 ve 5 yaştaki net okullaşma oranlarında cinsiyete bağlı bir eşitsizlik görünmüyor. Her üç yaş grubunda da kız çocuklarının oranı oğlan çocuklarından çok az daha yüksek görünse de 5 yaştaki düşüş her iki cinsiyette de sürüyor.

- **Özel okullar:** Özel kurumlar, okul öncesinde eğitim veren tüm kurumların %41,1'ini oluşturuyor, ancak çocukların yalnızca %18,7'si özel kurumlarda eğitim görüyor. Devlet kurumlarında derslik başına 21 öğrenci düşerken bu sayı özel kurumlarda 8'e kadar iniyor. Bu sayılar, daha az kalabalık eğitim ortamlarından yalnızca ücret ödeyebilen az sayıda aile ve çocuğun yararlanabildiğine işaret ediyor.

Hizmetlerin Yapısı: Çocuklar nerede eğitim alıyor?

Ülkemizde okul öncesi eğitim, resmi ve özel anaokullarında, ilkokul ve ortaokulların bünyesinde açılan anasınıflarında, kamu kurumlarında açılan çocuk bakımevlerinde, Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlı Kur'an kurslarında, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'na bağlı özel kreş ve gündüz bakımevlerinde, belediyeler, vakıf ve derneklerce açılacak kreş ve gündüz bakımevlerinde verilebiliyor. Aşağıda, bu kurum türlerinin sayısı, bu kurumlarda eğitim gören öğrenciler ve bu kurumlardaki öğretmen sayıları bulunuyor.

Kurum türlerine göre kurum, öğrenci ve öğretmen sayıları, 2025-26

KURUM TÜRÜ	KURUM	TOPLAM ÖĞRENCİ	OĞLAN	KIZ	ÖĞRETMEN
Okul öncesi toplam	18.636	1.739.723	898.767	840.956	79.598
Resmi toplam	10.979	1.413.733	725.965	687.768	57.525
Anaokulu	3.971	491.185	253.837	237.348	36.242
Ana sınıfı ¹	(20.263)	743.727	384.517	359.210	(42.493)
Diğer kurumlara bağlı ²	7.008	178.821	87.611	91.210	21.283
Özel toplam	7.657	325.990	172.802	153.188	22.073
Anaokulu	5.036	207.055	109.671	97.384	11.532
Ana sınıfı ¹	(1.404)	46.462	24.001	22.461	(1.916)
Diğer kurumlara bağlı ³	2.621	72.473	39.130	33.343	10.541

¹ Ana sınıfları, bağımsız bir bina olmaksızın ilkokul ve ortaokulların bünyesinde açılan sınıflardır; çocuk gelişimi alanı bulunan liselerdeki uygulama sınıfları da bu satırda gösterilmektedir. Mükerrerliği önlemek için bünyesinde ana sınıfı bulunan okulların sayısı ile buralarda görev yapan öğretmen sayısı MEB tarafından toplam sayılara dahil edilmez. Bu nedenle parantez içinde gösterilmiştir.

² 657 sayılı Kanun'un 191. maddesine göre kamu kurumlarında açılan çocuk bakımevleri, Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlı 4-6 yaş kurslar ve 2828 sayılı Kanun kapsamında belediyelerin açabileceği kreş ve gündüz bakımevleri.

³ ASHB'ye bağlı özel kreş ve gündüz bakımevleri ile 6331 sayılı Kanun kapsamında işyerlerinde açılan kreşler.

Kaynak: MEB, Örgün Eğitim İstatistikleri 2025/'26, Tablo 1.1.a

- **Kurumsal dağılım:** Okul öncesindeki 1.739.723 öğrencinin %71'i MEB'e bağlı resmi kurumlarda, %14,6'sı MEB'e bağlı özel kurumlarda, %14,4'ü ise MEB dışındaki diğer kurumlara bağlı kurumlarda eğitim görmektedir.
- **MEB'e bağlı olmayan kurumlardaki artış:** MEB'e bağlı olmayan resmi kurumlardaki öğrenci sayısında bir önceki yıla kıyasla yaklaşık %10'luk artış yaşandığı anlaşıyor. Bu kategori 657 sayılı Kanun'a göre kamu kurum ve kuruluşlarında açılan kreşleri, Diyanet'e bağlı 4-6 yaş Kur'an kurslarını ve belediyelerin açabileceği kreş ve gündüz bakımevlerini kapsıyor. Ancak MEB, bu kategoride ayrıştırılmış veri sunmadığı için bu artışın hangi tür kurumdan kaynaklandığı bilinmiyor.
- **Özel sektör:** Özel kurumlar okul öncesindeki kurumların %41,1'ini oluşturuyor ama öğrencilerin yalnızca %18,7'sine eğitim veriyor. Son 1 yıl içerisinde özel kurum sayısı 7.271'den 7.657'ye çıkarken öğrenci sayısının 327.735'ten 325.990'a gerilediği görülebiliyor.

Politika Önerileri

Örgün Eğitim İstatistikleri, okul öncesi eğitime erişimde hâlâ sorunlar olduğunu, erişimdeki açığın çocukların yaşına ve yaşadığı yere göre belirgin biçimde farklılaştığını ve eğitimin niteliğine dair yeterli veri bulunmadığını gösteriyor. Aşağıdaki öneriler; 5 yaşta zorunlu ve ücretsiz okul öncesi eğitimi, 3-4 yaşta dezavantajlı bölgelerden başlayan bir yaygınlaştırmayı, asgari kalite standartlarını, ücretsiz ve sağlıklı okul yemeğini ve okul öncesi eğitime dair verilerin şeffaf biçimde yayımlanmasını kapsıyor. Bu adımlar, her çocuğun sosyoekonomik koşullarından bağımsız olarak nitelikli erken çocukluk eğitime erişebilmesi için temel bir çerçeve sunuyor.

1

5 yaşta okul öncesi eğitim zorunlu ve ücretsiz olmalıdır.

5 yaş okullaşmasının üç yıldır düşmesi ve büyükşehirlerde dahi %76-80 düzeyinde kalması, çok sayıda çocuğun eğitim dışında kaldığına ve okul öncesi eğitimden yararlanamadığına işaret ediyor. Ancak bilimsel çalışmalar, erken çocukluk eğitiminin çocukların çok yönlü gelişimini desteklediği, okula hazır bulunuşluklarını artırdığı ve eğitim hayatları boyunca akademik başarılarına katkı sağladığını gösteriyor.¹

Bu nedenle 5 yaşta okul öncesi eğitimin zorunlu ve ücretsiz hale getirilmesi, eğitimde fırsat eşitliğini sağlamanın en etkili yollarından biridir.

2

3-4 yaş için hedefli ve kapasite odaklı bir yaygınlaştırma planı yapılmalıdır.

3 ve 4 yaştaki okullaşma oranları hem hâlâ çok düşük düzeylerde seyrediyor hem de ciddi bölgesel farklılıklar gösteriyor. Erken yaşta başlayan bu ayrışma, eğitim hayatının ilerleyen yıllarında da sürüyor: PISA 2025 sonuçlarına göre Türkiye'de sosyoekonomik açıdan en avantajlı %25'lik dilimdeki öğrenciler ile en dezavantajlı %25'lik dilimdeki öğrenciler arasında fen bilimleri testinde 81 puanlık fark bulunuyor.² Ayrıca araştırmalar, 3 yaşta erken çocukluk eğitime başlamaktan en çok fayda gören çocukların düşük sosyoekonomik düzeydeki ailelerin çocukları olduğunu, ancak bu çocukların erken çocukluk eğitime en az erişebilen grup olduğunu gösteriyor.³ Yani, eğitimin erken dönemlerinde başlayan fırsat eşitsizlikleri, ilerleyen yıllarda giderek derinleşiyor.

Bu nedenle 3 ve 4 yaşta erken çocukluk eğitiminin, erişimin en düşük ve şubelerin en kalabalık olduğu dezavantajlı bölgelerden başlayarak yaygınlaştırılması temel bir strateji haline getirilmelidir.

3

Erken çocukluk hizmetlerinin niteliği için asgari kalite standartları belirlenmeli ve düzenli olarak izlenmelidir.

MEB her yıl okul öncesi eğitim başta olmak üzere tüm kademelerdeki eğitime dair kurum, öğrenci, öğretmen ve derslik sayılarını ayrıntılı biçimde yayımlıyor. Ancak bu veriler, çocukların aldığı eğitimin niteliği hakkında hiçbir bilgi vermiyor.

Bu nedenle okul öncesi başta olmak üzere tüm kademelerde sunulan eğitim hizmetleri için öğretmen başına düşen çocuk sayısı, öğretmenlerin eğitimi ve niteliği, eğitim programının içeriği ve uygulanışı, fiziksel ortam koşulları gibi boyutları içeren asgari kalite standartları belirlenmeli ve bu standartların uygulanması düzenli olarak izlenmeli; okul öncesinde uygulanan tüm program ve modellerin etkisi de bağımsız ve tarafsız uzmanlar tarafından yürütülen bilimsel değerlendirme ve izleme araştırmalarıyla düzenli olarak ölçülmeli, tüm izleme ve değerlendirme sonuçları kamuoyuyla paylaşılmalıdır.

4

Okul öncesinden başlayarak tüm öğrencilere ücretsiz ve sağlıklı okul yemeği sunulmalıdır.

2023 yılında yayımlanan PISA bulgularına göre, Türkiye'deki her 5 öğrenciden 1'i, maddi yetersizlikler nedeniyle haftada en az bir gün okulda yemek yiyemediğini belirtiyor.⁴ Ücretsiz okul yemeği hem ailelerin ekonomik yükünü hafifletiyor hem de çocukların beslenme kalitesini ve okula devamını destekliyor; araştırmalar bu olumlu etkilerin özellikle dezavantajlı çocuklarda daha belirgin olduğunu gösteriyor.⁵

Bu nedenle okul öncesi düzeyden başlayarak tüm öğrencilere günde en az bir öğün ücretsiz ve sağlıklı okul yemeği sunulmalıdır.

5

Okul öncesi verileri ayrıştırılmış ve açıklamalı biçimde yayımlanmalıdır.

Bu yıl okul öncesindeki her yedi çocuktan biri MEB'in "diğer kurumlara bağlı eğitim veren kurumlar" olarak kümelendirdiği kurumlarda bulunuyor. Bu kategori, kurum sayısındaki artışın da üçte ikisini oluşturuyor. Ancak bu kurumlar içerisinde yer alan ASHB'ye bağlı kreş ve gündüz bakımevleri, Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlı 4-6 yaş Kur'an kursları ya da belediyelerce açılacak kreş ve gündüz bakımevleri için ayrıştırılmış veri sunulmuyor. Çocukların hangi kurumda, hangi standartlarda ve hangi nitelikteki personelden hizmet aldığının bilinmesi, kamusal sorumluluğun ve hesap verebilirliğin ön koşuludur.

Bu nedenle "diğer kurumlar" kategorisindeki verilerin kurum türü, il ve çocukların yaşına göre ayrıştırılmış biçimde yayımlanmalıdır.

Kaynaklar

1. Suna, H. E., & Özer, M. (2024). Medium- and long-term outcomes of early childhood education: Experiences from Turkish large-scale assessments. *Humanities and Social Sciences Communications*, 11(1), Article 853.
2. OECD. (2026). *Türkiye: Student Performance (PISA 2025)*. <https://gpseducation.oecd.org/CountryProfile?primaryCountry=TUR&topic=PI> adresinden erişildi.
3. Cornelissen, T., Dustmann, C., Raute, A., & Schönberg, U. (2018). Who benefits from universal child care? Estimating marginal returns to early child care attendance. *Journal of Political Economy*, 126(6), 2356-2409.
4. OECD. (2023). *PISA 2022 results (Volume I): The state of learning and equity in education*. OECD Publishing.
5. Cohen, J. F. W., Hecht, A. A., McLoughlin, G. M., Turner, L., & Schwartz, M. B. (2021). Universal school meals and associations with student participation, attendance, academic performance, diet quality, food security, and body mass index: A systematic review. *Nutrients*, 13(3), 911.